

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 666/2023-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného CREDIS Law s. r. o., Radlinského 2, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Daniel Grigel', proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob/70/2023 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/70/2023-350 zo 16. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 18. septembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na nezávislý a nestranný súd a konanie zákonom ustanoveným postupom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom krajského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu označené v záhlaví tohto uznesenia zrušiť a prikázať krajskému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Žiada primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej pripojených vyplýva, že sťažovateľ doručil 6. júla 2021 Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) návrh na konanie o zrušenie zápisu údajov v obchodnom registri podľa § 299 a nasl. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) vo veci obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „zapísaná osoba“). Konanie je aktuálne vedené pred Mestským súdom Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. B1-32Exre/82/2021. Sťažovateľ sa domáhal zrušenia zápisu, ktorým došlo k zápisu novej výšky základného imania a zápisu osôb [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] ako spoločníkov

pri zapísanej osobe v obchodnom registri na základe rozhodnutia jediného spoločníka zapísanej osoby zo 16. augusta 2017 (ďalej aj „predmetné uznesenie valného zhromaždenia“). V návrhu sťažovateľ súčasne navrhol spojenie konaní týkajúcich sa zmeny údajov o spoločníkoch zapísanej osoby (ide o mimosporové konania aktuálne vedené pred mestským súdom pod sp. zn. B1-33Exre/450/2017, sp. zn. B1-33Exre/513/2017). Tvrdí, že 3. novembra 2021 podal žiadosť o urýchlenné konanie vo veci samej, na ktorú súd nereagoval.

3. Okresný súd uznesením č. k. 32Exre/82/2021-204 z 8. novembra 2021 podľa § 296 ods. 1 CMP prerušil konanie o zrušenie zápisu údajov obchodnej spoločnosti do právoplatného rozhodnutia v skôr začatých konaniach vedených pod sp. zn. 33Exre/450/2017, sp. zn. 39Cb/113/2019 a sp. zn. 25Cb/166/2017. Na odvolanie sťažovateľa krajský súd uznesením sp. zn. 2Cob/117/2021 zo 6. júla 2022 prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie o prerušení konania je nedostatočne odôvodnené, a tým nepreskúmateľné.

4. Následne 6. septembra 2022 bol okresnému súdu doručený návrh na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 32Exre/82/2021 do právoplatného skončenia ďalšieho konania, ktorým je konania o určenie neplatnosti rozhodnutia zo 16. augusta 2017 vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 26Cb/167/2017 (aktuálne pred mestským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. B1-26Cb/167/2017). Návrh bol podaný zapísanou osobou a spoločníkmi. K uvedenému návrhu sa vyjadril aj sťažovateľ, ktorý s navrhovaným postupom nesúhlasil. Podľa sťažovateľa je súd v tomto konaní oprávnený prejudiciálne skúmať a vyhodnotiť, či z listín, od ktorých účastníci konania odvodzujú svoje postavenie spoločníkov zapísanej osoby, nevyplýva ničotnosť, neexistencia rozhodnutia o zvýšení základného imania ako rozhodnutia prijatého neoprávnenou osobou.

5. Okresný súd uznesením č. k. 32Exre/82/2021-298 z 13. marca 2023 návrhu vyhovel a konanie prerušil z dôvodu, že rozhodnutie v konaní o zrušení zápisu závisí od vyriešenia otázky, ktorá je posudzovaná v predmetnom sporovom konaní s odôvodnením, že registrový súd ju nie je oprávnený v predmetnom mimosporovom konaní sám vyriešiť. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu odvolanie. Argumentoval potrebou rozlíšenia (z hmotnoprávneho hľadiska) medzi neplatnosťou uznesenia valného zhromaždenia a neexistenciou takéhoto uznesenia. Otázku (ne)existencie valného zhromaždenia je registrový súd povinný vyhodnotiť sám. Domáhal sa preskúmania a vyhodnotenia, či rozhodnutie o zvýšení základného imania bolo aktom spôsobilým na vykonanie zápisu účastníkov konania, resp. či je posudzované rozhodnutie zápisu schopným podkladom na vykonanie zmien u zapísanej osoby. Podotkol, že v tomto štádiu nie je vhodné ani potrebné účelné a zákonné prerušenie konania, ktoré je rozporné so zjednocujúcim stanoviskom obchodno-právneho kolégia najvyššieho súdu sp. zn. 1VObdo/1/2021 z 24. júna 2021 (ďalej aj „zjednocujúce stanovisko“). Krajský súd napadnutým uznesením (označeným v záhlaví tohto uznesenia) rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania potvrdil. V celom rozsahu sa s odôvodnením rozhodnutia stotožnil.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Sťažnostná argumentácia atakujúca účelové prerušenie konania pozostáva z dvoch základných navzájom sa prelínajúcich argumentačných rovín, a to (I.) namietaného porušenia práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nečinnosťou súdu aj napriek tomu, že je v právomoci súdu konať a rozhodnúť vo veci samej, a (II) namietaného porušenia práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy najmä v dôsledku odklonu odvolacieho súdu od zjednocujúceho stanoviska bez toho, aby svoj odklon akýmkoľvek spôsobom odôvodnil (s poukazom na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 551/2012 z 30. januára 2013). Odvolací súd sa mal od zjednocujúceho stanoviska odkloniť v tom, že uviedol, že o otázke (ne)existencie rozhodnutia valného zhromaždenia, ako aj o jeho ničotnosti rozhoduje súd v civilnom sporovom konaní, a iba na základe výsledkov tohto konania bude možné hovoriť a v registrovom konaní rozhodnúť o tom, či rozhodnutie valného zhromaždenia je platné, neplatné či dokonca ničotné (bod 11 napadnutého uznesenia krajského súdu). Na pozadí oboch rovín sťažovateľ zdôrazňuje nezákonné ovládnutie spoločnosti [REDAKOVANÉ], inými osobami po dobu šiestich rokov a na to nadväzujúce porušenie vlastníckeho práva. Konštatuje tak, že namiesto nápravy tohto protiprávneho stavu dotýkajúceho sa sťažovateľa ako spoločníka v predmetnej obchodnej spoločnosti súdy konanie prerušili. Uvedený postup negatívne vníma aj v kontexte nerovného prístupu súdov k promptnému riešeniu návrhov na zápis týkajúcich sa protistrany sťažovateľa (spoločníkov zapísanej osoby, pozn.).

7. Vo vzťahu k prietahom v konaní sťažovateľ tvrdí, že v dôsledku prerušenia konania súdy nevykonávajú žiadne úkony smerujúce k rozhodovaniu vo veci samej. Napadnuté konanie prebieha už druhý rok a celkovo o otázke zápisu údajov o sťažovateľovi do obchodného registra už šiesty rok, z čoho vyplýva, že samotná dĺžka konania v objektívnych súvislostiach je porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy/čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ide o pomerne jednoduché prejednanie záležitosti. Sťažovateľ je v konaní aktívny. Postup súdu spočívajúci v prerušení je neakceptovateľný, neospravedliteľný a v príkrom rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. V prospech existencie prietáhov v napadnutom konaní ďalej argumentuje [s odkazom na znene § 162 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)], že je v diskrečnej právomoci registrového súdu zvážiť, či je vhodnejšie, aby konanie prerušil a vyčkal na výsledok sporu, alebo aby predbežnú otázku (ne)platnosti vyhodnotil sám. Ak ide o prietahy v konaní priamo odvoditeľné od dĺžky rozhodovania v inom konaní, je potrebné vziať do úvahy prijatie iného opatrenia, aby sa nepredlžovalo konanie (nález ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 246/2021 zo 7. septembra 2021).

8. Sťažovateľ osobitnú pozornosť venuje otázke vplyvu sporového konania sp. zn. 26Cb/167/2017 na rozhodovanie registrového súdu v napadnutom konaní. Argumentuje, že konanie sp. zn. 26Cb/17/2017 (tiež prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vedenej po sp. zn. 28Cb/150/2017) prebieha už 6 rokov a rozhodnutie je stále v nedohľadne. Ak súd vydal uznesenie o prerušení konania, aj keď podľa zákona konať mohol a mal, je to dôvod na konštatovanie, že zo strany súdu ide o prietahy v konaní. Podľa sťažovateľa predmetné sporové konanie nemá taký veľký vplyv na rozhodovanie registrového súdu, aby mu to bránilo posúdiť všetky relevantné skutočnosti [(ne)existencia uznesenia valného zhromaždenia v kontexte jeho ničotnosti] a rozhodnúť vo veci samej. O otázke neexistencie, resp. ničotnosti rozhodnutia valného zhromaždenia rozhoduje výlučne súd v mimosporovom konaní. Nie je možné, aby o tom rozhodoval súd v sporovom civilnom konaní. Ak súd (v mimosporovom konaní) rozhodne o neexistencii, resp. o ničotnosti rozhodnutia jediného spoločníka zapísanej osoby zo 16. augusta 2017, sporové konanie vedené pod sp. zn. 26Cb/167/2017 súd zastaví.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým postupom a uznesením odvolacieho súdu potvrdzujúcim výrok súdu prvého stupňa o prerušení konania pred registrovým súdom do právoplatného skončenia inej veci sťažovateľa v sporovom konaní. Argumentácia sťažovateľa sa sústreďuje takmer výlučne na dôvody, o ktoré krajský súd oprel svoje rozhodnutie o potvrdení prerušení konania pred registrovým súdom. Pretože sťažovateľ uznesenia krajského súdu označil v petite svojej ústavnej sťažnosti, ústavný súd ho môže podrobiť ústavnoprávnemu prieskumu nielen v kontexte záruk spravodlivého procesu garantovaných v čl. 46 ods. 1 ústavy, ale aj z hľadiska, či krajský súd potvrdením prerušení konania spôsobil zbytočné prieťahy.

III.1. K namietanému porušeniu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým postupom a uznesením krajského súdu:

10. Predmetom ústavnoprávného prieskumu je uznesenie krajského súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o prerušení konania. Ústavný súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na vlastnú judikatúru, podľa ktorej v konaniach o ústavných sťažnostiach ústavný súd zásadne preskúmava právoplatné rozhodnutia, ktorými sa konanie vo veci samej skončilo (IV. ÚS 361/2010, III. ÚS 129/2022), čo teda zjavne nie je prípad napadnutého uznesenia. Základné práva na súdnu ochranu sú v zásade „výsledkové“, čo znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok. Skutočnosť, či napadnuté konanie alebo rozhodnutie vykazuje znaky spravodlivého procesu, závisí od celého konania a konečného rozhodnutia všeobecných súdov (III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03), obdobne ako z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002) vyplýva, že ústavný súd a Európsky súd pre ľudské práva overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

11. Nesprávne rozhodnutie procesnej povahy nemožno spravidla samo osebe kvalifikovať ako pochybenie všeobecného súdu, ktoré by svojou intenzitou zakladalo možnosť vyslovenia porušenia základných práv a slobôd bez ohľadu na to, akokoľvek výrazne sa môže účastníka konania dotknúť (III. ÚS 381/2016). Za určitých okolností možno dospieť k záveru o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru aj v súvislosti s námietkami sťažovateľov smerujúcimi proti právoplatnému rozhodnutiu všeobecného súdu procesnej povahy, no malo by ísť o rozhodnutie vyvolávajúce nenapraviteľný stav. Napadnuté uznesenie do okruhu takýchto rozhodnutí zaradiť nemožno.

12. Prerušenie konania, o ktoré vo veci sťažovateľa ide (v súlade s § 296 ods. 1 CMP registrový súd môže konanie o zosúladenie údajov prerušiť aj vtedy, ak prebieha konanie o žalobe o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti podľa predpisov obchodného práva alebo konanie o žalobe o neplatnosť uznesenia členskej schôdze družstva podľa predpisov obchodného

práva a ak takáto žaloba nie je zjavne bezdôvodná) vykazuje fakultatívnu povahu, a teda sa pri nej v rámci zákonom stanovenej diskrecie prejavujú atribúty nezávislého rozhodovania všeobecného súdu (m. m. IV. ÚS 337/2023).

13. Civilný mimosporový poriadok v § 296 ods. 1 predpokladá „prieťah“ v konaní spočívajúci v možnom prerušení konania, a to s účelom zamedzenia dvoch rôznych prístupov pre súdne riešenie spornej otázky (ne)platnosti uznesenia valného zhromaždenia či členskej schôdze družstva, ktoré sú podkladom na zápis údajov do obchodného registra. Možnosť prerušenia konania berie predovšetkým ohľad na zachovanie princípu právnej istoty, aby nedochádzalo k protichodným rozhodnutiam v tej istej veci. Na strane druhej, Civilný mimosporový poriadok poskytuje § 296 ods. 1 súdu príležitosť predbežne posúdiť zjavnú bezdôvodnosť žaloby, a to s účelom zamedzenia zdržiavania zápisu do obchodného registra tým, že paralelne prebieha sporové konanie o žalobe, ktorý nemá seriózný základ. Pri fakultatívnom prerušení konania je to práve registrový súd, ktorý vyvažuje jednotlivé záujmy stojace proti sebe, a to záujem na materiálne správnom zápise údajov v obchodnom registri a záujem na konaní bez zbytočných prieťahov. V prípade, ak výsledkom vyváženého stretu záujmov je rozhodnutie registrového súdu o prerušení konania, to musí byť jasne, zrozumiteľne a dostatočne odôvodnené, a teda preskúmateľné.

14. Aj napriek analyzovanému jazykovému zneniu a teleologickej interpretácii posudzovaného ustanovenia Civilného mimosporového poriadku je žiaduce pozrieť sa na danú problematiku komplexnejšie, a to optikou aplikačnej praxe, zohľadňujúc predovšetkým podstatu a povahu sporových a mimosporových konaní. Posudzovanie v žalobe tvrdenej neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia má byť v prvom rade predmetom dokazovania pred súdom v sporovom konaní, ktorého výsledok je pretavený do deklaratórneho rozsudového výroku súdu o platnosti či neplatnosti. V konaní vo veciach obchodného registra sa závery sporového konania až následne premietnu do obchodného registra. Racionálne vzaté, v prípade prebiehajúceho sporového konania o neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia by pravidlom mal byť odôvodnený a preskúmateľný fakultatívny úkon súdu podľa § 296 ods. 1 CMP, hoci nie je úplne vylúčené za niektorých okolností prejudiciálne posúdenie platnosti právnych úkonov aj v konaní vo veciach zápisu do obchodného registra [por. závery uznesenia najvyššieho súdu – veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia sp. zn. 1Vobdo/1/2021 z 24. júna 2021 (R 57/2021) publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2021].

15. Opačný argumentačný prístup presadzuje sťažovateľ, ktorý tvrdí, že rozhodnutie v mimosporovom konaní (sp. zn. B1-32Exre/82/2021) ovplyvní sporové konanie (sp. zn. B1-26Cb/167/2017), a nie naopak (bod 8 tohto uznesenia, pozn.). Zaujímavé je, že v prvom rade podal žalobu o neplatnosť predmetného uznesenia valného zhromaždenia zo 16. augusta 2018. Druhýkrát sa však už v mimosporovom konaní prostredníctvom vyjadrenia či odvolania dovoľával preskúmania ničotnosti, resp. neexistencie predmetného rozhodnutia a rozlišovania medzi neplatnosťou a neexistenciou uznesenia valného zhromaždenia. Z jeho uvedeného postupu je zrejmé, že reaguje na ním tvrdené nezákonné ovládnutie spoločnosti [REDAKOVANÉ], využívaním rôznych právnych prostriedkov ochrany svojich práv. Ak sa však domnieval, že uznesenie je ničotné, za vhodnejší prostriedok nápravy by bolo možné považovať určovaciu žalobu, nie však žalobu o neplatnosť. Naopak, ak sa domnieva, že uznesenie je neplatné, tak je neadekvátne a nelogické následne argumentovať ničotnosťou. Ústavný súd však z formálneho uhla pohľadu prisvedčuje sťažovateľovej námietke, že registrový súd môže skúmať rôzne

predbežné otázky (v zmysle § 194 CSP), od ktorých vyriešenia závisí správnosť údajov v obchodnom registri, a to vrátane skúmania rôznych možných podôb ničotnosti uznesenia valného zhromaždenia. Otázka ničotnosti podkladového právneho úkonu môže byť teda predmetom posúdenia v rôznych súdnych konaniach. V tejto súvislosti si ústavný súd v rámci súdneho dialógu dovoľí poopraviť tvrdenie krajského súdu v bode 11 odôvodnenia napadnutého uznesenia v tom zmysle, že je potrebné rozlišovať medzi neplatnosťou a neexistenciou uznesenia valného zhromaždenia, keďže ničotnosť je odlišný inštitút od neplatnosti. Rovnako otázka (ne)existencie valného zhromaždenia nepredstavuje súvisiacu otázku konania o platnosti uznesenia valného zhromaždenia, tak ako to naznačil krajský súd (por. bod 28.4 uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1VOBdo/1/2021 z 24. júna 2021).

16. Napadnuté uznesenie krajského súdu v spojení s uznesením okresného súdu je však nutné hodnotiť kontextuálne, zohľadňujúc okolnosti prípadu veci sťažovateľa, ktorý načrtol otázku ničotnosti uznesenia valného zhromaždenia v priebehu mimosporového konania vo veci obchodného registra (ktorej riešenie môže zásadne prebiehať tak v sporovom, ako aj mimosporovom konaní), ktorému predchádza sťažovateľova pochybnosť o platnosti totožného uznesenia valného zhromaždenia zhmotnená v žalobe, o ktorej súd koná v sporovom konaní (sp. zn. B1-26Cb/167/2017).

17. Prevedené na skutkový a právny stav sťažovateľovej veci ústavný súd uvádza, že registrový súd ani odvolací súd námietku sťažovateľa o predbežné preskúmanie prípadnej ničotnosti, resp. neexistencie uznesenia valného zhromaždenia neakceptoval ani ju neposudzoval, a konanie v intenciách § 296 ods. 1 CMP bolo prerušené. Podstatou základu pre súdny výrok, ktorým prerušil konanie, je záujem na správnosti údajov zapísaných v obchodnom registri, pričom konajúce súdy zreteľne sťažovateľovi objasnili, že vo vrstevnatom spore medzi sťažovateľom a spoločníkmi riešenom vo viacerých súdnych konaniach (sp. zn. 26Cb/167/2017, sp. zn. 28Cb/150/2017) je podstatné vyriešenie otázky, či sa sťažovateľ stal alebo nestal spoločníkom v zapísanej osobe na základe rozhodnutia jediného spoločníka zapísanej osoby z 21. júna 2017, ktorá je riešená v sporovom konaní vedenom pod sp. zn. 28Cb/150/2017. Takto vymedzený aspekt odôvodnenia napadnutých uznesení ústavný súd považuje za dostatočný a relevantný, najmä z pohľadu spleťtých okolností konkrétneho prípadu. Neidentifikoval žiaden relevantný odklon od záverov veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, tak ako to predostrel sťažovateľ vo svojej sťažnostnej argumentácii. Podľa jeho názoru právny záver krajského súdu premietnutý vo výroku o prerušení konania nie je arbitrárny ani vybočujúci z ústavne akceptovateľných rámcov, keďže § 296 ods. 1 CMP vymedzuje registrovému súdu priestor konanie prerušiť a vyčkat' na výsledok posúdenia a rozhodnutia o otázke (ne)platnosti uznesenia valného zhromaždenia, ktorá z povahy svojej veci patrí do sporového konania. V danom prípade ide o jedno z možných ústavne akceptovateľných riešení vymedzenej skutkovej a právnej situácie. Rovnako krajský súd v napadnutom uznesení primeraným, logickým, zrozumiteľným a dostatočným spôsobom sťažovateľovi objasnil, prečo potvrdil uznesenie okresného súdu o prerušení konania ako vecne správne, preto napadnuté uznesenie nie je zjavne neodôvodnené.

18. Všetky uvedené faktory vo svojom súhrne majú podľa názoru ústavného súdu za následok, že absencia prejudiciálneho posudzovania tvrdenej ničotnosti predmetného uznesenia valného zhromaždenia v konaní vo veci obchodného registra a vydanie uznesenia o prerušení konania do právoplatného skončenia sporového konania, súčasne zohľadňujúc, že ide o rozhodnutie

procesnej povahy nevyvolávajúce nenapraviteľný stav, nemá za následok porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Námietky sťažovateľa preto neboli v súhrne spôsobilé spochybniť ústavnú udržateľnosť napadnutého uznesenia krajského súdu v spojení s uznesením okresného súdu. Na tomto základe ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol v tejto časti ako zjavne neopodstatnenú.

III.2. K namietanému porušeniu práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým postupom a uznesením krajského súdu:

19. Sťažovateľ v tejto časti ústavnej sťažnosti odvodzuje namietané porušenie označených práv od samotného prerušenia konania tým, že súd vo veci konať mal, ale keďže konanie prerušil, spôsobuje tým prietahy v konaní. Vzhľadom na záver o ústavnej udržateľnosti napadnutého uznesenia o prerušení konania nemožno uvažovať o porušení v tejto časti ústavnej sťažnosti označených práv.

20. Podstatné je i to, že prerušenie konania, kým nedôjde k odpadnutiu prekážky zákonom postupom predvídaným, znamená, že sa nemôžu v prerušenom konaní vykonávať žiadne procesné úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty strán sporu (§ 165 CSP). Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nečinnosť orgánu verejnej moci (v tomto prípade krajského súdu) v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu, tak ako to je v danom prípade, neposudzuje ako zbytočné prietahy v konaní (napr. II. ÚS 3/00, I. ÚS 78/02, III. ÚS 42/02, IV. ÚS 280/04, ale aj III. ÚS 2/2016).

21. Na tomto základe ústavný súd podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

22. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa, ako ich špecifikoval v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. decembra 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu